

Παρακλητικός Κανών εις την Υπεραγίαν Θεοτόκον δια την μαθητιώσαν νεολαίαν

ΠΟΙΗΜΑ:

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ

Ψαλμός ρμβ'

Κύριε εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εισάκουσον μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμα μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδίᾳ μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖρας μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εισάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστών ποιησόν μοι, τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολείς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σου εἰμι.

Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος α' . Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνό-ματι Κυρίου.

Στίχος β' . Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνό-ματι Κυρίου.

Στίχος γ' . Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθα-λμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνό-ματι Κυρίου.

Ἦχος δ' . Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς τετοκυῖα τὸν Θεὸν τῶν ἀπάντων ταῖς μητρικαῖς Σου πρὸς αὐτὸν ἰκεσίαις, Θεογεννήτορ Κόρη
Ἄειπάρθενε, χάριν ἐπουράνιον, φωτισμὸν καὶ εἰρήνην, σύνεσιν καὶ φρόνησιν, συμπαθῶς ἀεὶ δίδου, τῇ
νεολαίᾳ τῇ πανευλαβῶς, τὴν σὴν αὐτούση ταχεῖαν ἀντίληψιν.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῶν εὐλαβῶς μαθητιώντων Παρθένε, τὰς διανοίας καὶ τὸν νοῦ καὶ καρδίαν, πρὸς τὴν παιδεῖαν πτέρωσον
τὴν κρείττονα, τούτους ἀποτρέπουσα, ἐννοιῶν τῶν ματαιῶν, ὡς ἂν μαθητεύσωσι, ἐν σπουδῇ καὶ ἀγάπῃ,
καὶ τοῦ Σωτῆρος δοῦλοι ἐκλεκτοί, ἀναφανῶσι, σοφίας τοῖς δόγμασι.

Ψαλμός ν' .

Ελέησόν με, ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι
τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός, Σοὶ μόνῳ ἡμάρτον καὶ τὸ
πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου
γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με,
καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίαςιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα
τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ
ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι
τὴν ἀγαλλίαςιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου,
καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ
γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν
σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα
συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον,
Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος πλ. δ' .

Ὡδή α' . Ὑγρὰν διοδεύσας.

«Σὺ εἶ Ἄχραντε μαθητῶν μήτηρ. Γερασίου»

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίας τεκοῦσα τὸν χορηγόν, σοφίας τῷ φέγγει, τὰς καρδίας τῶν μαθητῶν, ὁδήγει πρὸς κτῆσιν τῶν
ἀρίστων, Θεογεννήτορ Παρθένε Πανάμωμε.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἐψόθεν ἐπίνευσον συμπαθῶς, ἐπὶ τὰς δεήσεις Θεοτόκε τῶν μαθητῶν, καὶ δίδου αὐτοῖς πνεῦμα ἀνδρείας, καὶ ταπεινώσεως Κόρη τῆς κρείττονος.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἐπίχεε Κόρη τοῖς μαθηταῖς, τῆς Σῆς βοήθειας, τὸν σωτήριον γλυκασμόν, ὡς ἂν τὸν ἰὸν τῆς ἀμαρτίας, μετὰ σπουδῆς ἀποκρούωσιν Δέσποινα.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰσχύον κατὰ πάσης ἐπιβουλῆς, τῇ μαθητιώσῃ, νεολαία τοῦ δυσμενοῦς, χορήγει ὡς ἂν τῶν παιδευμάτων, τῶν ἱερῶν Θεοτόκε μεθέξωσι.

Ὡδὴ γ' . Οὐρανίας ἀψίδος.
Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἀθυμίας καὶ λύπης, καὶ πονηρῶν σκέψεων, φύλαττε ἀτρώτους Παρθένε, τῇ ἀντιλήψει Σου, τῶν μαθητῶν τὸν χορόν, ὡς ἂν καλῶς παιδευθῶσι, καὶ τύποι γενήσονται, βίου χρηστότητος.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Χάριν ἄφθονον δίδου, καὶ φωτισμόν Ἄχραντε, ζῆλον καὶ πολλὴν προθυμίαν, πρὸς τὰ μαθήματα, τοῖς μαθητεύουσιν, ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ Κόρη, βίου καθαρότητι, τούτους τειχιζουσα.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἐραντισμῷ Θεοτόκε, τῆς σῆς πολλῆς χάριτος, σβέσον τῶν παθῶν δεινὴν φλόγα, ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· ἰδοὺ γὰρ Δέσποινα, ὡς ταπεινά Σου τεκνία, πίστει καταφεύγομεν, τῇ προστασίᾳ Σου.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀκηδίας τὸ νέφος, τὸ χαλεπὸν σκέδασον, καὶ ἀπιμελῶς μαθητεύειν, ἡμᾶς ἀνίσχυσον, σπουδῇ τῇ κρείττονι, πρὸς τὰς καλὰς ἐπιδόσεις, τῆς ἐνθέου γνώσεως, Παρθένε Ἄχραντε.

Διάσωσον, τῶν μαθητῶν τὴν χορείαν Θεοκυήτορ, ἀπὸ πάσης ἀπιβουλῆς τοῦ ἀλάστορος, τούτοις παρέχουσα σύνεσιν καὶ ἀγάπην.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμεβείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἀμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β' . Πρεσβεία θερμή.

Ὡς Μητὴρ Χριστοῦ, καὶ συμπαθείας πέλαγος, Παρθένε Ἀγνή, τῶν μαθητῶν τὸν ὄμιλον, ὀδήγει τῇ Σῇ χάριτι, πρὸς τὴν κτῆσιν παιδείας τῆς κρείττονος, διὰ ζωῆς καθαρᾶς καὶ σεμνῆς, ὡς ἂν καταστῶσι πᾶσι χρήσιμοι.

Ὡδὴ δ' . Εἰσακήκοα, Κύριε.
Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Νοῦν ἐγρήγορον δώρησαι, τῇ μαθητιώσῃ Κόρη νεότητι, καὶ σοφὸν ἐν πᾶσι φρόνημα, τούτους τῶν χειρόνων ἀπαλλάττουσα.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῆ θερμῇ ἀντιλήψει Σου, ἀκαθάρτου βίου πόρρω συντήρησον, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, τὴν μαθητιῶσαν νεολαίαν Σου.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἐνταλμάτων τοῦ Κτίσαντος, πληρωτὰς ἐν βίου σεμνοῦ χρηστότητι, μαθητῶν δεῖξον τὸ σύστημα, τῆ Σῆ προστασίᾳ, Μητροπάρθενε.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μαθητῶν πιστῶν πέλουσα, μήτηρ Θεοτόκε Χριστὸν κηύσασα, μητρικῶς τούτους περίεπε, ἀπὸ τῶν σκανδάλων τοῦ ἀλάστορος.

Ῥδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.
Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἄθλησιν ζωῆς, ἐναρέτου ἐνδυνάμωσον, Θεοτόκε τὸν χορὸν τῶν μαθητῶν, διανύειν καὶ τυχεῖν θείας χρηστότητος.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θεῖον φωτισμὸν, ἐπιμέλειαν καὶ σύνεσιν, καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν πρόοδον Ἀγνή, μαθηταῖς τοῖς εὐσεβέσιν ἀεὶ παρέχε.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἡ σὴ ἀρωγῇ, νεολαίαν τὴν θεόφρονα, λυτρωσάσθω ψυχοφθόρων λογισμῶν, ὀδηγούντων Θεοτόκε πρὸς ἀπώλειαν.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τήρησον Ἀγνή, καθαρὸς πάσης σπιλώσεως, καὶ ἐκτόπων συστροφῶν καὶ ἐπαφῶν, τοὺς πιστοὺς Σου μαθητὰς Θεογεννήτρια.

Ῥδὴ στ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.
Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ῥς οὔσα, Χριστοῦ φιλεῦσπλαγχνος Μήτηρ, μητρικῶς τοὺς μαθητὰς ὡς υἱοὺς Σου, σκέπε Ἀγνή τῶν βελῶν τοῦ Βελιάρ, καὶ λογισμῶν ἀκαθάρτων ἀπάλλαττε, καὶ δίδου τούτοις προκοπὴν, εὐοδοῦσαι Παρθένε τοῖς κρείττοσι.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ναμάτων, ζωοποιῶν Θεοτόκε, μαθητῶν τῶν εὐσεβῶν τὰς καρδίας, πλήρου τῆ Σῆ ἀρωγῆ ἀοράτῳ, ὡς ἄν καρπὸν μαθητείας καὶ πίστεως, πολιτείας ἀκραιφνοῦς, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων προσάγωσι.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ματαιῶν, ἀπάσχολήσεων Κόρη, ἀνωτέρας τὰς ἐννοίας συντήρει, τῶν εὐσεβῶν καὶ ἐν φόβῳ, καὶ εὐσεβείᾳ καλῶς ἀναστρέφεσθαι, δίδου αὐτοῖς διὰ παντός, ἀγαθὸν λογισμὸν τε καὶ δύναμιν.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἦνικα, ἀποχωρήσωμεν Κόρη, μαθημάτων καὶ σοφῶν παιδευμάτων, ἀρετῇ διανύειν τὸν βίον, καὶ πάση εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι, δύναμιν δίδου καὶ ἰσχύν, Θεοτόκε ἡμῖν τοῖς οἰκέταις Σου.

Διάσωσον, τῶν μαθητῶν τὴν χορείαν Θεοκυήτορ, ἀπὸ πάσης ἀπιβουλής τοῦ ἀλάστορος, τούτοις παρέχουσα σύνεσιν καὶ ἀγάπην.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων.

Τῇ προστασίᾳ Σου Κόρη προστρέχουσα, ἡ εὐσεβῆς νεολαία κραυγάζει Σοι· Τὸν νοῦ ἡμῶν φώτισον Ἄχραντε, τοῦ συνιέναι τὴν γνώσιν τὴν κρείττονα, ὡς ἂν τῷ Κυρίῳ δουλεύσωμεν.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (β')

Στίχος· Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστῆσα Μαριάμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰουδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἄσπασμόν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἄσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρι μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ἦχος β'.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἡ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεβείαις ἐλεήμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἦχος β' Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχος· Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Δίδου ἡμῖν Δέσποινα, τοῖς ταπεινοῖς σου τεκνίοις, φωτισμὸν οὐράνιον, καὶ φόβον σωτήριον δυσωποῦμεν σε, πειθαρχεῖν πάντοτε, ἐν πολλῇ συνέσει, διδασκάλων ἐν τοῖς ῥήμασιν, ἵνα κτησώμεθα, γνώσεως ἀπάσης τὸ πλήρωμα, τῆς θείας καὶ τῆς θύραθεν, τῇ ἐπισκοπῇ Σου Πανύμνητε· Σὺ γὰρ εἶ προστάτις, ἡμῶν καὶ ὁδηγὸς καὶ φωτισμὸς, καὶ τὴν Σὴν χάριν κηρύττομεν, διὰ Σοῦ σωζόμενοι.

Ὁ ἐκκλησιαστικός ἀρχεται τὸ θυμίαμα.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.
Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τοῖς μαθήμασι Κόρη, ἐν σπουδῇ προσανέχειν ἡμᾶς ἐνίσχυσον, καὶ πάσης ἀποκλίνειν, ἀπατηλῆς ἐννοίας, εἰρωνείας τε χείρονος, καὶ ἐν ἀγάπῃ πολλῇ, ἀνέχεσθαι ἀλλήλων.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἡλιόμορφε Κόρη, μαθητῶν προστασία τῶν πεποιθότων Σοι, ἐκ πάσης ἐπηρείας, καὶ φθόνου καὶ κακίας, ἀσινεῖς φύλαττε, διατελεῖν εὐσεβῶς, ἡμῶν τὴν μαθητείαν.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ῥημάτων ἐκ χειλέων, τῶν σοφῶν διδασκάλων πᾶσαν ἀνάπτυξιν, ἐκδέχεσθαι προθύμως, πρὸς γνῶσιν τῶν κρείπτόνων, καταξίωσον Δέσποινα, τὰς διανοίας ἡμῶν, τῶν πίστει Σε ὑμνούντων.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Γνῶσιν πᾶσαν πλουτίσαι, ἱρῶν μαθημάτων Παρθένε φώτισον, ἡμῶν τὰς διανοίας, τῶν αὐλαβῶς φοιτῶντων, τῇ Σχολῇ ταύτῃ Ἄχραντε, ἵνα Χριστῷ τῷ Θεῷ δουλεύσωσιν ἀμέμπτως.

Ὡδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.
Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξ ἀμελείας, διχοστασίας τε πάσης, ἀπολύτρωσαι ἡμᾶς Θεογεννήτορ, ἐν ἐπιμελείᾳ, διδάσκεσθαι τὰ κρείπτω.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ῥύπων κακίας, ψιθυρισμοῦ τε καὶ δόλου, κατακρίσεως καὶ γογγυσμοῦ Παρθένε, τὴν μαθητιῶσαν, φύλαττε νεολαίαν.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἄφρονος γνώμης, καὶ πονηρᾶς συνηθείας, ῥύου πάντοτε καὶ ἀγωγῆς ἐκτρόπου, τὴν μαθητιῶσαν, νεότητα Παρθένε.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σύνεσιν δίδου, ὡς ἂν χρηστότητα βίου, καὶ σεμνότητα ἐν ἧθεσιν ἀμέμπτοις, οἱ μαθητιῶντες, κτησώμεθα Παρθένε.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.
Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἰδοὺ ἐν εὐλαβείᾳ, τῇ σῇ προστασίᾳ οἱ μαθηταὶ ὡς τεκνία Σου σπεύδομεν, ἵνα τῆς Σῆς εὐμοιρήσωμεν Κόρη χάριτος.

Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Μαρία Θεοτόκε, Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, τῆ μητρικῆ Σου εὐνοία προστάτευε, τῶν μαθητῶν ἀνυμνούντων τὰ μεγαλεῖά Σου.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Οὐράνωσον Παρθένε, τῶν μαθητευόντων, τὰς διανοίας τῆ Σῆ ἀγαθότητι, ἐκ γερῶν φρονημάτων τούτους ἀπάγουσα.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὑφέρποντα δολίως, καθ' ἐκάστην Κόρη, τὸν πονηρὸν κατασύντριψον δράκοντα, τὴν νεολαίαν τῆς τούτου μανίας σώζουσα.

καὶ εὐθύς ὁ χορὸς συνεχίζει ψάλλον τα Μεγαλυνάρια.

Ἄξιον ἔστιν, ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Γοργοπηκίου τὴν θαυμαστὴν καὶ σεπτὴν εἰκόνα προσκυνήσωμεν, ἀδελφοί, θαύματα τελοῦσαν καὶ βρῦουσαν ἰάσεις καὶ ταύτην μετὰ πόθου κατασπασώμεθα.

Χαίροις τῶν Ἀγγέλων ἡ βασιλῆς, καὶ μαθητευόντων, προστασία καὶ ὁδηγός, χαῖρε Θεοτόκε, ἡ τοῦ Σωτῆρος Μητέρα, καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων, τὸ καταφύγιον.

Ἴδε ὡς τεκνία σου συμπαθῶς, μαθητῶν τὸν δῆμον, ἐξαιτούντων πανευλαβῶς, φωτισμὸν Παρθένε, παρὰ τῆς χάριτός Σου, καὶ δίδου τούτοις Κόρη, χάριν καὶ ἔλεος.

Νοῦν τοῦ συνιέναι ὡς ἀληθῶς, τὴν τῶν παιδευμάτων, κεκρυμμένην γνῶσιν Ἄγνη, τῆ μαθητιώση, παράσχου νεολαία, ὡς τὴν πηγὴν τεκοῦσα, τῆς ἀγαθότητος.

Ἐν ἐπιμελείᾳ γνώμη θερμῇ, ἡμᾶς μαθητεύειν, καὶ πληροῦσθαι θείου φωτός, Κεχαριτωμένη, ἀξίωσον Παρθένε, τοὺς σπεύδοντας ἐν πίστει, τῆ ἀντιλήψει Σου.

Τῆς σοφίας τέξασα τὴν πηγὴν, πάσης ἀγνωσίας, καὶ ἀγνοίας ψυχοβλαβοῦς, ῥῦσαι Θεοτόκε, ἡμᾶς τὰ Σὰ τεκνία, ὡς ἂν μαθητευῶμεν, τὰ ἐπουράνια.

Σκέπε ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς, καὶ πικρῶν σκανδάλων, νεολαίαν Σου τὴν πιστὴν, Κεχαριτωμένη, ὑπομονὴν διδοῦσα, αὐτοῖς καὶ θεῖον ζῆλον, πρὸς βίον ἔνθεον.

το μεγαλυνάριον τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Υ')

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομα σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημα σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Τέξασα σοφίας τῆν πηγὴν, Κόρη τὸν Χριστὸν ἀπορρήτως, δι' ἀγαθότητα, συνεσιν καὶ φρόνησιν, δίδου ἐκάστοτε, τῇ πιστῇ νεολαίᾳ Σου, μαθητευομένη, ἐν πάσῃ σεμνότητι, καὶ ζήλῳ Ἄχραντε, πάσης ἀμελείας καὶ βλάβης, καὶ ἀναστροφῆς κακοτρόπου, ἡμᾶς ἀπαλλάτουσα δεόμεθα.

Ἦχος πλ.δ΄

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β΄

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.